

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ DAİRE

KABUL EDİLEBİLİRLİK HAKKINDA KARAR

Levent BEKTAŞ v. Türkiye
Başvuru no: 70026/10
7 Şubat 2012

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (ikinci daire), 7 Şubat 2012 tarihinde daire aşağıdaki isimlerden oluşmaktadır:

Françoise Tulkens, *Başkan*

Danute Jociene,

Dragoljub Popovic,

Işıl Karakaş,

Guido Raimondi,

Paulo Pinto de Albuquerque,

Helen Keller, *Yargıçlar*

ve Stanley Naismith, *Yazı İşleri Müdürü*,

30 Ağustos 2010 tarihinde işleme konulan söz konusu başvuru üzerinde görüşüldükten sonra aşağıdaki karar verilmiştir:

OLAY VE OLGULAR

Başvurucu T.C. vatandaşı olup 1967 doğumludur ve İstanbul'da ikamet etmektedir. Başvurucu, mahkeme önünde İstanbul barosu avukatlarından Sayın H. Ersöz ve C. Ülgen tarafından temsil edilmektedir. Başvurucu, olayların cereyan ettiği dönemde, ordudan emekli subay ve iş adamıdır.

A- Davanın Koşulları

Başvurunun kendine özgü koşulları, başvuru tarafından ifade edildiği şekilde, aşağıdaki gibi özetlenebilir.

1. Ergenekon Davası

2007 yılında, İstanbul Savcılığı, Ergenekon isimli suç örgütü üyesi oldukları öngörülen kişilere karşı cezai soruşturma başlatmış, tüm şüpheler, söz konusu kişilerin, seçilen hükümeti cebir ve şiddet kullanarak devirmeyi amaçladıklarını göstermiştir. Savcılığa göre, sanıklar, toplumda tanınmış kişilere yönelik suikast, yüksek mahkeme veya kutsal mekanlar gibi hassas ve önemli yerlere bombalı saldırılar düzenlemek gibi provokasyon eylemleri planlamış ve gerçekleştirmişlerdir. Sanıklar, bu yolla toplum genelinde bir korku ve panik atmosferi yaratmayı amaçlamış ve bu sayede bir güvensizlik ortamı oluşturarak, askeri darbe yolunu açmayı hedeflemişlerdir.

Çeşitli iddianameler ile, İstanbul Savcılığı, aralarında general ve subaylar, istihbarat servisi görevlileri, iş adamları, politikacı ve gazetecilerin yer aldığı birçok kişi aleyhine İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi önünde ceza davaları açmıştır. Savcılık, söz konusu kişileri özellikle Ceza Kanununun 312. maddesi gereğince ömür boyu hapis cezalandırılan, demokratik anayasal düzeni yıkmak amacıyla darbe yapmayı tasarlamak fiiliyle suçlamıştır.

İddianamede, yasa dışı örgüt Ergenekon'un varlığını ortaya koyan ilk izlerin, 2007 yılının Haziran ayında İstanbul Ümraniye'de gerçekleştirilen aramalarda bulunan, gizli silah deposundaki 26 adet el bombası ile tespit edildiği belirtilmiştir. Aynı soruşturma çerçevesinde yapılan birçok aramada, cebren hükümeti yıkmayı amaçlayan hareket planları başta olmak üzere, örgütün hiyerarşik yapısını gösteren deliller açığa çıkartılmıştır.

Bu dava çerçevesinde sunulan iddianamelerde, savcılık, Ergenekon'un hiyerarşik yapısına göre, askerlerin örgütün baş aktörleri olarak kabul edildiğini ve sivillerin daha ziyade lojistik ve finansal destek sağlamak ve propaganda yapmak ile görevlendirildiğini ifade etmiştir.

Ayrıca, savcılığa göre, söz konusu suç örgütünün şu an bazıları açığa çıkartılan eylem planlarını ve faaliyetlerini gerçekleştirmek için kurulmuştur. Bu eylem planlarından üçü, Kafes, İrtica ile Mücadele ve Sarıkız olup, yapılması düşünülen askeri darbe öncesi döneme ilişkindir. Bu planların asıl hedefleri söz konusu darbenin gerçekleşmesini haklı göstermek için ortam hazırlamaktır. Yakamoz eylem planının konusu direkt olarak askeri darbenin uygulanmasına ilişkindir. Eldiven eylem planı, askeri darbeden sonraki süreçte yürütmenin ve siyasi kurumların yeniden yapılandırılmasıyla ilgilidir.

Kafes eylem planı, öncelikle, örgüt üyelerince dini azınlıklara mensup vatandaşlara karşı tehdit telefonları açmak ve duvarlara sloganlar yazmak, bu insanların çoğunlukla yaşadığı mahallelere patlayıcılar koymak, azınlık haklarını savunanlara yönelik saldırılar düzenlemek ve bununla birlikte bu azınlıktan olan iş adamları ve sanatçıları kaçırmak yoluyla şiddet eylemleri uygulanmasını öngörüyordu. Kafes eylem planının ikinci aşamasıysa, iktidardaki

parti olan AKP'yi bu şiddet faaliyetlerini azmettirmekle sorumlu göstermek için medya organlarını manipüle etmeyi amaçlıyordu.

İrtica ile mücadele eylem planı, özellikle, AKP'nin imajını lekelemek ve kamuoyu nezdindeki desteğini kaybettirmek amacıyla medya organları yoluyla AKP hakkında yalan, düzmece haberlerin yayınlanmasını öngörüyordu.

Sarıkız eylem planı, eski Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Ö.Ö tarafından kaleme alınan günlükte sunulduğu üzere, basını manipüle etmeyi, öğrenci ve sendika üyeleri ile derneklerin Hükümet aleyhine protesto gösterileri düzenlemelerini ve Hükümete karşı genel hoşnutsuzluk iklimini artırmak amacıyla yurt genelinde afiş kampanyaları gerçekleştirmeyi öngörüyordu. Bu eylem planı, kuvvet komutanları M.Ş.E., A.Y., Ö.Ö, ve İ.F. tarafından hazırlanmıştır.

Ayışığı eylem planı, öncelikle, demokrasi karşıtı her türlü eyleme karşı olmakla tanınan Genelkurmay eski Başkanı Orgeneral H.Ö'yü etkisiz hale getirmeyi veya görevinden etmeyi ayrıca, bazı AKP milletvekilinin partiyi terk etmelerini sağlamayı da amaçlıyordu. Bu eylem planının diğer hedefi, hükümete karşı gerçekleştirilecek olan askeri darbeye Cumhurbaşkanı'nın desteğini almayı veya onun tarafından gelecek her türlü muhalefeti etkisiz hale getirmeyi sağlamaktı.

Yakamoz eylem planı, özellikle, askeri darbe yapmayı ve hükümetin devrilmesinin ardından yeni bir idari yapının oluşturulmasını öngörmekteydi.

Eldiven eylem planı, hükümete karşı gerçekleştirilecek olan askeri darbenin başarıya ulaşmasının ardından alınacak özel tedbirleri içeriyordu. Bu plan, medyanın ve siyasi partilerin yeniden yapılandırılmasını, silahlı kuvvetlerin yeniden düzenlenmesini, yeni bir Cumhurbaşkanı seçimini, Cumhurbaşkanlığı'na bağlı kurumların yeniden düzenlenmesini ve dış politikaya yeni bir yön vermeyi konu ediniyordu.

Savcılığa göre, ordu komutanı M.Ş.E.'ye ait olan CD'lerde tasvir edilen Ayışığı, Yakamoz ve Eldiven eylem planları, bu kişi ve bazı üst düzey askerlerden oluşan ekibi tarafından hazırlanmıştı.

Savcılığın talebi üzerine, İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi – dava halen bu mahkemede devam etmektedir. – sanıkların çoğunun tutuklanmasına ve tutukluluk hallerinin devamına karar vermiştir.

2. Başvurucunun Yakalanması ve Aleyhine Açılan Kamu Davası

22 Nisan 2009 tarihinde, başvuru, Ergenekon örgütüne karşı düzenlenen operasyon çerçevesinde İstanbul polisi tarafından yakalanmış ve gözaltına alınmıştır.

24 Nisan 2009 tarihinde, savcı tarafından dinlemesinin ardından, başvuru Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemesi nöbetçi hâkimliğine çıkartılmıştır. Başvuranın dinlenmesinin ardından, nöbetçi hâkim başvuranın tutuklanmasına karar vermiştir.

13 Ocak 2010 tarihinde, İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi'ne sunulan iddianame ile, savcı, başvurucuyu Ergenekon ismiyle bilinen suç örgütünün aktif bir üyesi olmakla suçlamış ve Ceza Kanunu'nun 174 §§ 1 ve 2, 311 § 1, 312 § 1 ve 314 § 2, maddeleri ve ateşli silahlar ve bıçaklar ile ilgili 6136 sayılı Kanununun 13 § 2. maddesi uyarınca mahkûm edilmesini talep etmiştir.

Savcılığa göre, başvurucu Ergenekon örgütü bünyesindeki paramiliter hücre birimlerinden birinin başkanı olarak faaliyette bulunuyordu ve "Özel Operasyon Hücre Lideri" sıfatını taşıyordu. Aralarında başvurucunun da yer aldığı bu hücre birimi, Beykoz'da ormanlık araziye ve Poyrazköy'ün Keçilik köyü mevkesine ağır silahlar ve patlayıcılar depolamış ve bunları Ergenekon'un terör eylemlerinde kullanması için muhafaza etmişlerdir. Savcılık, aynı zamanda başvurucuyu Kafes eylem planının faillerinden biri olmakla suçlamıştır.

Bu suçlamalarını desteklemek için, Savcılık, Ağır Ceza Mahkemesi'ne şu kanıtları sunmuştur: Başvuranın evinde yapılan aramada aralarında Kafes eylem planının metni ve "Mühimmat ve Malzeme Listesi", "Görev Bölümü" ve "Psikolojik Harekât Kampanya Kontrol Formu" başlıklı bu plana ekli üç belgenin de olduğu el konulan belgeler, bu planlardan son ikisinde başvurucunun kendi imzası yer almaktadır; Beykoz'da ve Poyrazköy'de bulunan silah ve mühimmatlar; diğer kanıtlarla doğrulanan, başvurucunun ve onunla birlikte suçlananların faaliyetleri konusunda yapılan ihbarlar; ilgiliye ve suç ortaklarına ait telefon görüşmesi kayıtları.

Dava süresince, başvuran, tahliye edilmek amacıyla, İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi'ne birçok kez itirazda bulunmuştur. Başvurucu özellikle savcılık tarafından sunulan delillerin, kendisine yöneltilen suçlamaları kesinlikle desteklemediğini iddia etmektedir. Ağır Ceza Mahkemesi, savcılığın görüşüne uygun olarak, başvuranın itham edildiği suçların niteliğini, suçu işlediğine dair kuvvetli şüphesinin bulunması, kaçma riski, delil durumu ve bunların karartılması tehlikesi, tutukluluğa alternatif önlemlerin başvuranın yargılamaya katılmasını sağlamak açısından yeterli olmayacağı ihtimali gibi gerekçelere dayanarak bu itirazı reddetmiştir.

Hali hazırda, dava halen İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi önünde derdest olup, başvuran Silivri Cezaevi'nde tutuklu bulunmaktadır.

B. İç Hukuktaki İlgili Hükümler

1. Ceza Kanunu'nun Hükümleri

Ceza Kanunu'nun 174. maddesi, yetkili makamların izni olmaksızın patlayıcı, tehlikeli ve zehirli madde üretmeyi, taşımayı, satmayı ve satın almayı suç saymaktadır.

Ceza Kanunu'nun 311 § 1. maddesi şunu öngörmektedir:

"Cebir ve şiddet kullanarak Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni ortadan kaldırmaya veya Türkiye Büyük Millet Meclisinin görevlerini kısmen veya tamamen yapmasını engellemeye teşebbüs edenler ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasıyla cezalandırılırlar."

Ceza Kanunu'nun 312 § 1. maddesi şöyledir:

“Cebir ve şiddet kullanarak Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'ni ortadan kaldırmaya veya görevlerini yapmasını kısmen veya tamamen engellemeye teşebbüs eden kimseye ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası verilir.”

Ceza Kanunu'nun 314 §§ 1 ve 2. maddesi yasadışı bir örgüte mensup olmanın suç sayılmasını öngörmektedir:

“1. Bu kısmın dördüncü ve beşinci bölümlerinde yer alan suçları işlemek amacıyla, silâhlı örgüt kuran veya yöneten kişi, on yıldan on beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

2. Birinci fıkrada tanımlanan örgüte üye olanlara, beş yıldan on yıla kadar hapis cezası verilir.”

2. Ceza Muhakemeleri Kanunu'nun hükümleri

Ceza Muhakemeleri Kanunu'nun 91 § 2. maddesi şunu ifade etmektedir:

“Gözümlüne alma, bu tedbirin soruşturma yönünden zorunlu olmasına ve kişinin bir suç işlediğini düşündürebilecek emarelerin varlığına bağlıdır.”

Tutukluluk, Ceza Muhakemeleri Kanunu'nun 100. ve bunu izleyen maddelerince düzenlenmiştir. 100. maddeye göre, kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren olayların ve bir tutuklama nedeninin bulunması halinde, kişi hakkında tutuklama kararı verilebilir; tutuklama kararı, bu maddede sıralanan kaçma ve kaçma tehlikesi durumu veya delilleri yok etme, gizleme, değiştirme tehlikesinin veya tanıkları etkileme riski gerekçelerinden biriyle haklı olarak gösterilmelidir. Aynı zamanda, şüphelinin, belli suçları, özellikle devletin güvenliğine veya anayasal düzene yönelik suçları, işlediğine dair kuvvetli şüphelerin olduğu durumlarda, tutukluluk kararı haklı olarak gösterilebilir.

Ceza Muhakemeleri Kanunu'nun 101. maddesi uyarınca, şüphelinin, soruşturma evresinde tutuklanmasına Cumhuriyet Savcısının istemi üzerine tek hâkim tarafından, karar evresinde ise savcının istemi üzerine veya resen yetkili mahkemece karar verilir. Geçici tutukluluk hali ve bu halin devamıyla ilgili hükümler itiraz konusu olarak kabul edilebilmektedir. Konuya ilişkin kararlar hak ve hukuka uygun olmalıdır.

Bununla birlikte, kanunun 104. maddesi gereğince, sanık veya şüpheli, dava evrelerinin her aşamasında salıverilmesini talep edebilir. Tutukluluk halinin devamı veya salıverilme kararı hâkim veya mahkeme tarafından alınır. Salıverilme talebinin reddine dair karara karşı da itiraz etmek mümkündür.

3. Ateşli Silahlar ve Bıçaklar İle İlgili 6136 Sayılı Kanun

Ateşli Silahlar ve Bıçaklar İle İlgili 6136 sayılı Kanun'un 13 §§ 1 ve 2. maddeleri şu düzenlemeye yer vermiştir:

“Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak ateşli silahlarla bunlara ait mermileri satın alan veya taşıyanlar veya bulunduranlar hakkında bir yıldan üç yıla kadar hapis ve (...) adli para cezasına hükümlenir.

Ateşli silahın, bu Kanunun 12nci maddesinin dördüncü fıkrasında sayılanlardan olması ya da silâh veya mermilerin sayı veya nitelik bakımından vahim olması halinde beş yıldan sekiz yıla kadar hapis ve (...) adli para cezasına hükümlenir.”

ŞİKÂyetLER

Başvurucu, Sözleşme'nin 5 § 1. maddesini ileri sürerek, özgürlüğünden yoksun bırakılmasının ne ulusal mevzuata ne de Sözleşme'ye uygun olmadığını; çünkü suçu işlemiş olduğuna dair hakkında şüphelenilmesi için makul nedenler olmadan yakalandığını ve tutuklandığını iddia etmektedir.

Ardından başvurucu, Sözleşme'nin 5 § 3. maddesine dayanarak, tutukluluk süresinden ve iç yargı organlarının tutukluluk kararı vermek için ileri sürdüğü gerekçelerin yetersizliğinden şikâyet etmektedir.

Başvurucu, ayrıca Sözleşme'nin 5 § 4. maddesini ileri sürerek, tutukluluk halinin devamına itiraz etmesine imkân veren etkili bir hukuk yolunun olmadığını iddia etmektedir. Başvurucu, iç yargı organlarının, serbest bırakılmasına ilişkin taleplerini silahların eşitliği ilkesine uymadan ve duruşma yapmadan reddetmesinden şikâyet etmektedir.

Başvurucu, son olarak Sözleşme'nin 8. maddesine dayanarak, telefon dinlemelerinden elde edilen bilgilerin ve bu bilgilerin içeriklerinin özel hayatına ilişkin olduğu, dolayısıyla yürütülen ceza davasıyla hiçbir ilgisi bulunmayan bu dinlemelere iddianamede yer verilerek, özel hayatına ilişkin bilgilerin ifşa edilmesinden şikâyetçi olmaktadır.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

1. Başvurucu, Sözleşme'nin 5 § 3. maddesi anlamında, makul olmayan tutukluluk süresinden ve tahliye taleplerinin reddedilmesi için iç yargı organları tarafından ileri sürülen gerekçelerin yetersizliğinden şikâyet etmektedir.

Öte yandan, başvurucu Sözleşme'nin 5 § 4. maddesini ileri sürerek, tutukluluk halinin devamına itiraz edebileceği etkili bir iç hukuk yolunun olmadığından şikâyet etmektedir. Yargı organlarının başvurunun serbest bırakılması yönündeki talepleri hakkında karar verirken çekişmeli yargı ve silahların eşitliği ilkelerine saygı göstermediklerini iddia etmektedir.

Başvurucu, son olarak, Sözleşme'nin 8. maddesine dayanarak, telefon dinlemelerinden elde edilen bilgilerin ve bu bilgilerin içeriklerinin kendi özel hayatıyla ilgili olduğu, dolayısıyla yürütülen ceza davasıyla hiçbir ilgisi bulunmayan bu dinlemelere iddianamede yer verilmesinden dolayı şikâyetçi olmaktadır.

Dava dosyasının mevcut durumu dikkate alındığında, AİHM bu şikâyetlerin kabul edilebilirliği hakkında karar verecek aşamada olmadığını tespit ederek, İçtüzüğü'nün 54 § 2 b) maddesi gereğince şikâyetlerin davalı devlete bildirilmesi gerektiği kanaatine varmaktadır.

2. Başvurucu, aynı zamanda Sözleşme'nin 5 § 1. maddesini ileri sürerek, suçu işlediğine dair şüphelenilmesi için inandırıcı nedenlerin bulunmamasından dolayı iç mevzuata ve Sözleşme'ye aykırı olarak yakalandığını ve tutuklandığını ifade etmektedir.

AİHM, başvurunun yakalanması ve tutuklanmasının sadece Sözleşme'nin 5 § 1 c) maddesinin hükümlerine aykırı olduğu iddiasında olmadığını; ayrıca bu tutuklama ve yakalama fiillerinin Sözleşme'nin 5 § 1 maddesi anlamında öngörülen yasal yollara da aykırı olarak gerçekleştirildiğini iddia ettiğini not etmektedir. Başvurucuya göre, özgürlükten yoksun

bırakma konusundaki ulusal normlar, bir kişinin suç işlediğine dair inandırıcı nedenlerin varlığını arayan Sözleşme hükümleriyle de benzerlik göstermektedir. Bu durumda, AİHM, şikâyeti öncelikle Sözleşme'nin 5 § 1 c) maddesi bağlamında 'inandırıcı nedenlerin varlığı' başlığı altında inceleyecektir.

AİHM, öncelikle Sözleşmenin 5 § 1 c) maddesinin ceza yargılaması çerçevesinde ancak kişi hakkında suç işlediğine dair inandırıcı nedenlerin varlığı halinde yetkili yargı organlarınca ve bu kişi mahkemeye çıkarılmak suretiyle tutuklama kararı verilebileceğini hatırlatmaktadır. (*Jecius v. Litvanya*, no: 34578/97, §50, AİHM 2000-IX ve *Wloch v. Polonya*, no: 27785/95, §108, AİHM 2000-XI). Tutukluluk kararının dayandırılması gereken "makul şüphe" kavramı Sözleşme'nin 5 § 1 c) maddesi tarafından getirilen korumanın temel unsurunu teşkil etmektedir. Makul sebeplerin varlığı, söz konusu kişinin suçu işlemiş olacağına dair objektif bir gözlemciyi ikna etmeye uygun olguların ve bilgilerin varlığını gerektirmektedir. Ancak, makul olarak kabul edilebilecek durumlar, somut olayın koşullarının tamamına bağlıdır. (*Fox, Campbell ve Hartley v. Birleşik Krallık*, 30 Ağustos 1990, §32, A Serisi no.182; *O'hara v. Birleşik Krallık*, no: 37555/97, §34, AİHM 2001-X; *Korkmaz ve diğerleri v. Türkiye*, no: 35979/97, 21 Mart 2006, §24; *Süleyman Erdem v. Türkiye*, no: 49574/99, 19 Eylül 2006, §37, ve *Çelik ve Yıldız v. Türkiye*, no: 51479/99, 10 Kasım 2005, §20).

Ardından AİHM, Sözleşme'nin 5 § 1 maddesinin c) fıkrasının kişinin yakalanması esnasında, soruşturmayı yapan görevlilerin kişiyi suçla itham etmek için yeterli delilleri toplamış olması gerekliliğini öngörmediğini hatırlatmaktadır. Sözleşme'nin 5 § 1. maddesinin c) fıkrası bakımından, tutukluluk süresince soruşturmanın konusu, kişinin yakalanmasının temelini oluşturan somut şüphelerin bir kısmının doğruluğunu kanıtlayarak bir kısmını ise ortadan kaldırarak soruşturmayı tamamlamaktır. Böylelikle, şüphelere dayanak oluşturan olgular ile ceza yargılamasının diğer aşamalarında tartışma konusu bulan dolayısıyla daha sonra verilecek mahkûmiyet hükmünün ya da şüpheli hakkındaki suç iddiasının gerekçelendirilmesine ilişkin olguların aynı kapsamda ve düzeyde olmaması gerekmektedir. (*Murray v. Birleşik Krallık*, 28 Ekim 1994, § 55, A Serisi no.300-A, ve anılan *Korkmaz ve diğerleri* kararı, § 26).

Sözleşme'nin 5 § 1 maddesi, Sözleşmeye taraf devletlerin güvenlik görevlilerinin organize suçlarla etkili olarak mücadelesini aşırı derecede güçleştirmeye sebep olabilecek biçimde şüphesiz uygulanmamalıdır (bkz. *mutatis mutandis*, *Klas ve diğerleri v. Almanya*, §58-68, A serisi, no.28, 6 Eylül 1978). AİHM'nin görevi, 5 § 1. maddesinin c fıkrasında belirtilen, izlenen meşru amaç da dâhil olmak üzere, şartların somut olayda yerine getirilip getirilmediğini belirlemekten ibarettir. Bu bağlamda, AİHM, kendilerine sunulan delilleri incelemek için en iyi şekilde kurulan ulusal mahkemelerin değerlendirilmesi yerine kendi değerlendirmesini yapma yetkisine normal olarak sahip değildir. (Anılan *Murray*, § 66).

Somut olayda, AİHM, başvuruçunun özgürlüğünden mahrum bırakıldığını çünkü kendisi hakkında Ergenekon isimli suç örgütünün seçilmiş hükümeti şiddet yoluyla ve zorla devirmek amaçlı faaliyetlerine katılan aktif üyelerinden biri olduğuna dair şüphelerin bulunduğunu saptamaktadır. AİHM, başvuru hakkında özellikle Türkiye'deki dini azınlıklara karşı şiddet kullanılmasını öngören *Kafes* eylem planının aktörlerinden biri olduğuna, Ergenekon

bünyesindeki paramiliter hücre tipi örgütlenmelerden birini yönettiğine, örgüt üyelerine terör eylemleri için patlayıcı ve ağır silahları depolattığına ya da bunları kendisinin depoladığına dair şüphelerin olduğunu gözlemlemektedir.

AİHM, bizzat başvuru tarafından bazıları imzalanan *Kafes* eylem planı metni ve eklerini; Beykoz ve Poyrazköy'de bulunan silahları ve cephaneleri; başvuru ve suç ortaklarının söz konusu faaliyetleriyle ilgili suç ihbarlarını ve kişinin Ceza Kanununca şiddetli şekilde cezalandırılan atılı suçu işlediğine dair hakkında şüphelenilerek tutuklanmasından önce Savcılık makamınca toplanan kişi ve suç ortakları ile ilgili telefon dinleme kayıtları dâhil başvuru evinde gerçekleştirilen arama sırasında ele geçirilen belgeleri delil unsurları olarak göz önünde bulundurmaktadır.

Dolayısıyla, AİHS'nin 5 § 1. maddesinin c) fıkrası uyarınca, başvuru, atılı suçu işlemiş olduğuna dair şüphe oluşturan inandırıcı sebeplerin varlığına dayanılarak yakalanıp tutuklanabileceği sonucu ortaya çıkmaktadır (Anılan *Murray* § 63, anılan *Korkmaz ve diğerleri* § 26, ve anılan *Süleyman Erdem* § 37).

Başvurucunun tutuklanmasının iç hukuktaki kurallara uygunluğu konusuna gelince (*Bozano v. Fransa*, A Serisi no: 111 18 Aralık 1986, §54; *Wassink v. Hollanda*, 27 Eylül 1990, A Serisi no: 185-A, §24; *Baranowski v. Polonya*, no: 28358/95, §50, AİHM 2000-III; *Mooren v. Almanya*, no: 11364/03, 13 Aralık 2007, §72 ve *Öcalan v. Türkiye* [BD], no: 46221/99, §83, AİHM 2005-IV), AİHM yukarıda belirtilen tespitlerine başvurmuştur. AİHM, ulusal yargı makamlarının başvuru yakalanması olayına ilişkin somut delillere başvurduklarını gözlemlemiştir. Ulusal yargı organları, başvuru Ceza Usul Kanunu 91 § 2. ve 100. maddeleri kapsamında ceza yarasınca yasaklanan atılı suç ile 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar hakkındaki kanunca yasaklanan suçları işlediğine dair ciddi emarelerin ve nedenlerin bulunduğunu ileri sürmüştür. AİHM, davada başvuru tutuklanmasının yasaya aykırı olarak nitelendirilmesi konusunda ulusal otoritelerce ileri sürülen yasal hükümlerin davada uygulanması ve yorumlanmasının keyfi veya mantıksız olduğu sonucunun ortaya çıkmadığını tespit etmiştir.

Böylelikle, başvuru bu kısmı açıkça dayanaktan yoksun olup Sözleşme'nin 35. maddesinin 3 a) ve 4. fıkraları uyarınca reddedilmelidir.

Bu gerekçelerle, AİHM, oy birliğiyle,

Başvurucunun Sözleşme'nin 5 §§ 3 ve 4. fıkraları ve AİHS'nin 8. maddesi ile ilgili şikâyetlerinin incelenmesini *ertelemiş*;

Diğer şikâyetler hususunda başvuru kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir*.

Stanley Naismith
Yazı İşleri Müdürü

Françoise Tulkens
Başkan